

Lavrov og Tillerson skal mødes i Washington 10. maj

8. maj, 2017 – USA's og Ruslands udenrigsministre, hhv. Rex Tillerson og Sergei Lavrov, vil afholde et møde i Washington, onsdag, den 10. maj kl. 10, hvor Ukraine, Syrien og de amerikansk-russiske relationer vil stå øverst på dagsordenen, lyder det i en pressemeddelelse fra USA's Udenrigsministerium i dag.

»De to sider vil, mht. Ukraine, drøfte behovet for at stoppe volden i det østlige Ukraine og løse konflikten gennem den fulde implementering af Minsk-aftalerne«, lyder erklæringen. »Mht. Syrien vil ministeren drøfte indsatser for at nedtrappe volden, yde humanitærhjælp til det syriske folk og sætte scenen for en politisk afgørelse af konflikten.«

Erklæringen fra det Russiske Udenrigsministerium lyder, »Under forhandlingerne vil [topdiplomaterne] udveksle synspunkter om aktuelle, globale spørgsmål og presserende spørgsmål om bilaterale relationer ... Bagefter vil Sergei Lavrov deltage i det Arktiske Råds Ministermøde i Fairbanks, Alaska.«

I april måned nåede de amerikansk-russiske relationer et lavpunkt, efter at de britisk styrede Hvide Hjelme og OPCW havde afgjort, at saringas blev udløst ved Khan Sheikoun i Syrien den 4. april. Eksperter, såsom MIT's professor Ted Postol, har offentliggjort undersøgelser, der viser, at OPCW's version af angrebet ikke kunne være sand. Andre, såsom våbeninspektør for Irak, Scott Ritter, sagde, at OPCW's afgørelse om »Masseødelæggelsesvåben« ikke var pålidelige i Khan Sheikoun – ligesom man ikke burde have stolet på USA's [tidl.] udenrigsminister Colin Powell, Storbritanniens premierminister Tony Blair og andre, mht. sådanne våben i Irak.

Udenrigsminister Lavrov satte spørgsmålstegn ved det FN-udsendte OPCW's afgørelse om, at der blev brugt saringas i Khan Sheikoun, da den blev udgivet, fordi FN-inspektører var britiske, og FN-aktioner skal være multilaterale.

Da Tillerson og Lavrov mødtes i Moskva den 11. april, meddeltes det, at udenrigsminister Tillerson mødtes med præsident Putin i to timer. Under en fælles pressekonference dengang sagde hr. Lavrov, at Rusland ikke var overbevist om, at hr. Assads regering havde udført et kemisk angreb i Idlib den 4. april, som dræbte mindste 85 mennesker, og som fik præsident Trump til at angribe en syrisk flyvebase. Syrien nægtede at have brugt kemiske våben.

Under en pressekonference med Lavrov den 12. april sagde Tillerson, »Vi har ingen sikre informationer, der indikerer, at Rusland eller russiske styrker skulle være involveret i dette angreb.«

Under sit besøg i Moskva havde Tillerson også forhandlinger om Nordkoreas atomprogram, situationen i Ukraine og beskyldningen om, at Rusland skulle have blandet sig i de amerikanske valg i 2016. Pressen rapporterede, at Tillerson mødtes med den russiske præsident Putin i to timer.

Under Tillersons besøg i Moskva kritiserede den russiske udenrigsminister Lavrov det, han beskrev som »en vestlig fiksering på at fjerne diktatorer og autoritære ledere«. Det er interessant, at udenrigsminister Tillerson talte for Udenrigsministeriets stab den 3. maj og her forklarede, at Amerikas værdier bør forblive vore værdier og danne grundlaget for vores politik; men vi bør ikke forsøge at påtvinge andre nationer dem, men i stedet søge acceptable aftaler om politiske spørgsmål, i overensstemmelse med vore værdier.

Det er ikke for sent for Trump – eller Europa – at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel, »Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskrak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis, *Handelsblatt*, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskrise. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hastigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne

uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

Paul Craig Roberts fordømmer deployering af THAAD i Sydkorea som værende forberedelse til førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina

7. maj, 2017 – Paul Craig Roberts (økonom, journalist; tidl. vicefinansminister under præsident Reagan) fordømte i en artikel på sin webside den 3. maj, »Hvad 'krisen' over Nordkorea virkelig handler om«, deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea, som værende en forberedelse fra USA's side til et førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina. Han afviste den officielle retfærdiggørelse, der går ud på, at dets formål er at beskytte Sydkorea fra Nordkorea, som et »røgslør«, som russerne og kineseren er sig udmærket bevidst.

Roberts sammenlignede dette med det, man gjorde mod Iran, for at retfærdiggøre et ballistisk missilforsvarssystem i Europa, der er rettet mod Rusland. »Washington hævdede, at anti-ABM-baser ikke var rettet mod Rusland, men var for Europas

beskyttelse mod Irans interkontinentale ballistiske atommissiler. Amerikanere, der ikke mistænkte noget, troede muligvis på dette, men det gjorde russerne ganske bestemt ikke, eftersom Iran hverken har interkontinentale ballistiske missiler eller atomvåben.«

På samme måde »har THAAD intet som helst at gøre med Nordkorea, der deler grænse med Sydkorea, hvilket gør det fuldstændig meningsløst for Nordkorea at angribe Sydkorea med ICBM'er«. Roberts tilføjede: »Med andre ord, så er Washington i færd med at skabe et skjold mod atomgengældelse fra både Rusland og Kina, mod et amerikansk [førsteslags] atomangreb mod begge disse lande.«

Roberts konkluderede: »THAAD i Sydkorea er rettet mod Kinas gengældelsesstyrker. Det er en del af Washingtons forberedelser til at 'nuke' både Rusland og Kina, med minimale konsekvenser for USA, selv om Europa med sikkerhed ville blive totalt ødelagt, da THAAD eller anti-ABM'er er nytteløse imod russiske atomkrydsermissiler og det russiske luftvåben. Spørgsmålet er nu: Nu, da Rusland og Kina har forstået, at Washington forbereder et førsteslags-atomangreb imod dem, med det formål at fjerne de to begrænsninger for Washingtons ensidige adfærd, vil de to lande sætte sig ned og vente på angrebet?«

Desværre stopper Roberts' artikel ved dette spørgsmål, og (som det er hans vane) undlader at tage i betragtning, både det britiske ophav til faren, og den skiftende strategiske relation mellem Trump-administrationen, Kina og Rusland, der har potentialet til at slukke luntten i det scenarie, han i øvrigt korrekt afbilder.

Foto: THAAD, Sydkorea.

Udenrigsministrene Lavrov og Tillerson, generalerne Dunford og Gerasimov, drøfter samarbejde i Syrien

6. maj, 2017 – Et *de facto* samarbejde mellem Rusland og Trump-administrationen om Syrien går åbenlyst frem. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov har endda karakteriseret de deeskaleringszoner, som man har indgået aftale om under weekendens konference i Astana, som værende baseret på ideer, som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson foreslog tidligere på året. Desuden talte Lavrov den 5. maj i telefon med Tillerson for at diskutere Syrien, og formand for generalstabscheferne, general Joseph Dunford, og den russiske chef for generalstabten, general Valery Gerasimov, talte også sammen over telefon i dag.

»Der var fokus på spørgsmålet om en afgørelse af krisen i Syrien«, lød en erklæring fra det Russiske Udenrigsministerium om diskussionen mellem Lavrov og Tillerson. »I lyset af resultaterne af det internationale møde om Syrien i Astana den 3.-4. maj diskuterede de to topdiplomater opgaverne med at deeskalere situationen i dette land, og at sikre våbenhvilens holdbarhed, opbygge anti-terrorindsatser og animere ekstern støtte til den interne, syriske forhandlingsproces. De to sider diskuterede også flere andre regionale problemer, samt spørgsmål på den bilaterale dagsorden. De to topdiplomater aftalte at fortsætte de russisk-amerikanske kontakter.«

Til MIR TV sagde Lavrov om deeskaleringszonerne: »USA foreslog ved årets begyndelse, med udsigt til at skabe betingelser til at sikre den civile befolknings sikkerhed, at stoppe volden i

de regioner, hvor voldsomme kampe var i gang mellem regeringsstyrker og bevæbnede oprørsstyrker. Det er ikke tilfældigt, at USA hilste resultaterne af Astana-mødet velkommen, især en aftale om at oprette deeskaleringszoner«, citeres han af Irans FARS nyhedstjeneste.

I mellemtiden vil Rusland, Tyrkiet og Iran danne en fælles arbejdsgruppe om »deeskaleringszoner« i Syrien om to uger, med det formål at aftegne linjerne for deeskaleringsområderne og sikkerhedszonerne, så vel som for at løse andre operationelle og tekniske spørgsmål. Dette omfatter at udarbejde kort over sikkerhedszoner og deeskaleringsområder inden for en måned, frem til 4. juni, iflg. dokumentet, som avisen *Hürriyet* har set.

De fire zoner trådte i kraft i dag efter midnat. »Skabelse af deeskaleringsområderne og sikkerhedszonerne er en midlertidig forholdsregel, som indledningsvist vil vare seks måneder og automatisk bliver forlænget på basis af garantlandenes konsensus«, lød dokumentet.

Ifølge RT bekræftede Forsvarsministeriets rapport om samtalen mellem Dunford og Gerasimov arrangementet med dekonfliktion, der var blevet midlertidigt annulleret efter det amerikanske luftangreb på den syriske flyvebase den 6. april, men aftalte også »yderligere forholdsregler for at forebygge konfliktsituationer under fælles operationer mod ISIS og al-Nusra«.

Denne slående erklæring blev ikke uddybet, men bekræfter, at Rusland og USA bevæger sig mod mere direkte samarbejde i krigen mod terror.

Talsmand for de amerikanske generalstabschefer, kaptajn Greg Hicks, bekræftede i en erklæring, at Dunford og Gerasimov »talte om den nylige Astana-aftale og bekræftede deres forpligtelse til dekonfliktion-operationer i Syrien. De aftalte desuden at opretholde regelmæssig kontakt«.

Lad vore sejre fra fortiden gennemtrænge vores fælles succes i fremtiden

6. maj, 2017 – Følgende erklæring distribueres i hele verden af medlemmer af LaRouche PAC, der deltager i de af Rusland initierede marcher til ære for dem, der bekæmpede fascisme i Anden Verdenskrig – som i Rusland går under navnet »Den Store Patriotiske Krig«. Øverst på flyvebladet er et billede af løjtnant William Robertson fra den amerikanske hær og løjtnant Alexander Sylvashko fra den Røde Hær, som omfavner hinanden foran et skilt, der lyder, »Øst møder Vest«, og som symboliserer det historiske møde mellem den sovjetiske og amerikanske hær i nærheden af Torgau, ved floden Elben, Tyskland, den 25. april, 1945.

De sovjetiske tab under Anden Verdenskrig er ufattelige for de fleste amerikanere, med et svimlende tabstal på 30 millioner menneskeliv, for ikke at tale om ødelæggelsen af familier, industri, land, kultur og infrastruktur. Kun kineserne, der mistede henved 20 millioner mennesker under kampene med Japan, kan muligvis fatte, hvor stort et offer, det sovjetiske folk led, såsom under belejringen af Leningrad (Skt. Petersborg), før sejren var hjemme. En sådan styrke, en sådan udholdenhed og et sådant mod udgør et vidnesbyrd om den kraft, menneskeheden besidder imod en ondskabens kraft, der er helliget ikke alene ødelæggelsen af menneskeliv, men også af menneskehedens ubegrænsede fremtid.

Hvilken vej fremad følger vi?

Samarbejdet mellem de tre stormagter: USA, Sovjetunionen og

Kina, var altafgørende for de allieredes sejr i Anden Verdenskrig og er fortsat hjørnестenen i et nyt verdenssystem i dag.

Præsident Franklin Roosevelt, der anerkendte Sovjetunionens rolle under Josef Stalin, så vel som også indsatsen fra både de nationalistiske og kommunistiske kineseres side imod Japan, afviste personligt ethvert forsøg på at opretholde Det britiske Imperiums politik for kolonisation eller konflikt, og satsede på en verden med samarbejde mellem de fremvoksende, uafhængige nationer i verden, som især inkluderede det sovjetiske Rusland, Kina og Indien.

Hans vision for efterkrigstiden var radikalt anderledes end den vision, som blev implementeret af Storbritanniens Winston Churchill og, efter Roosevelts død, præsident Harry Truman. I stedet blev der, i kølvandet på krigen i Stillehavet, skabt en kunstig opdeling af britiske imperieinteresser og Wall Street-interesser, der specifikt havde til formål at opsplitte disse tre store nationer til at blive koldkrigsfjender.

Tiden er nu inde til, at arven fra den Kolde Krig slutter. Som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson sagde til medlemmer af det Amerikanske Udenrigsministeriums stab den 3. maj, 2017:

»Vi har frembragt resultater på en måde, der i mangt og meget var formet af, og var en rest fra, den Kolde Krigs æra. Og i mange henseender har vi endnu ikke selv foretaget overgangen til denne nye virkelighed; man kan, når vi har vore samtaler med NATO – endnu et eksempel – se, at der er mange institutioner i hele verden, som blev skabt under en anden tid.

Så, efterhånden, som vi arbejder os ind på denne mulighed for at se på, hvordan vi skal udføre vores arbejde, er en af tingene at tænke på verden, som den ser ud i dag, og lade tilbage – altså, vi gør tingene på denne måde, fordi vi har

gjort det på denne måde i de sidste 30 eller 40 år, eller 50 år – for alt dét blev skabt under andre omstændigheder.

Man kan vel sige, at jeg indbyder jer alle til at gå til denne indsats, som vi vil påtage os, uden begrænsninger af jeres tankegang – overhovedet.«

POLITISK ORIENTERING 4. maj 2017: Nu må Danmark tilslutte sig Kinas Bælt & Vej-initiativ

Med formand Tom Gillesberg:

»Det er 4. maj; ti dage, inden det går løs i Beijing med det store Bælt & Vej Forum, som bliver et afgørende punkt i den fortsatte udvikling her på planeten Jorden; det tror jeg allerede nu ligger klart. Det er jo så spændende, at den danske statsminister Lars Løkke Rasmussen ikke kunne vente. Han havde så travlt, at han sagde, 'jamen, jeg vil ikke vente til 14. maj; jeg tager derover allerede 2. maj til Kina og besøger pandaer, men også den kinesiske præsident og statsminister, og det er selvfølgelig en god impuls, at det er det første – ikke statsbesøg – men det første besøg fra dansk side med statsministeren, officielt besøg, siden 2008, da Danmark og Kina indgik et strategisk partnerskab, hvor Danmark ligesom blev det første land i Norden til at indgå et sådant særligt strategisk partnerskab med Kina. Så det er en god impuls at tage derover. Det, der så bare er vigtigt, er, at der er andet på dagsordenen end de pandaer ...

Fordi, dét, Danmark SKAL med på, det er det nye paradigme, som Kina er drivkraften i, men hvor det ikke bare drejer sig om Kina, næh, det drejer sig om størstedelen af verden; det er det nye paradigme, som Kina samarbejder tæt om sammen med Rusland, sammen med stadig større dele af Asien, efterhånden det meste af Asien, men hvor Sydamerika, Afrika og andre lande også står i kø for at være med. Til dette Bælt & Vej Forum er der 30 stats- eller regeringschefer, der indtil nu har annonceret deres deltagelse, men der vil være delegationer fra over 100 lande, mange på meget højt niveau, fordi det her er stort; fordi Kina er blevet drivkraften i global udvikling. Den tankegang, man har haft i Kina, er simpelthen, at man har sagt, 'Vi har været i stand til at løfte 6 til 700.000 millioner mennesker, fattige kinesere, ud af fattigdom til et langt bedre liv; man har så en ambition om, at, i 2020 skal der ikke længere findes fattige i Kina; der skal ikke findes folk, der har problemer med, at de ikke får mad, osv. Fattigdommen skal afskaffes; men hvorfor skal det kun gælde Kina? Man har fundet ud af, at, hvis man investerer i infrastruktur, hvis man bruger penge på at investere i infrastruktur, i moderne teknologi, i modernisering af forskellige ting, jamen, så kan man løfte hele samfundet op; og det er ikke en speciel ting, der gælder for kinesere; det gælder for alle mennesker ...«

Lyd:

**Rusland og Kina forklarer,
Nordkorea vil ikke**

afslutte sit atomvåbenprogram så længe, der består en trussel

3. maj, 2017 – En officiel repræsentant fra det Russiske Udenrigsministerium sagde, Nordkorea aldrig vil opgive sit atomvåbenprogram, så længe, de føler, der består en trussel mod deres sikkerhed. »Det er indlysende, at Pyongyang ikke vil opgive sine atomvåben, så længe det opfatter sig selv som værende truet«, sagde Mikhael Ulyanov, direktør for ministeriets afdeling for ikkespredning og våbenkontrol under en tale for det første sammentræde i Forberedelseskomiteen for 2020 Undersøgelseskonferencen for Parterne i Traktaten for Ikkespredning af Atomvåben. Hans bemærkninger blev i deres helhed lagt ud af Udenrigsministeriet, og et link til bemærkningerne blev udlagt på den Russiske Ambassade til den Demokratiske Folkerepublik Koreas webside.

»Vi er ikke desto mindre overbevist om, at de eksisterende spændinger på Koreahalvøen ikke kun er forårsaget af Pyongyangs atom- og missilprogrammer, men også af en øget militær aktivitet i det nordøstlige Asien, fra visse regionale og især ikke-regionale staters side«, sagde han.

»Der er ikke et minut at spille. I modsat fald kunne konfrontationstankegangen blive overvældende dominerende«, sagde han. »Rusland afviser DFK's atomstatus. Vi accepterer ikke atomtests, udført af Pyongyang, og deres trods af de relevante resolutioner i FN's Sikkerhedsråd.«

Kinas linje er meget lig Ruslands. Den officielle avis *Peoples Daily* havde en lederartikel, der fremførte, at »de seneste udviklinger på halvøen satte fokus på et bydende nødvendigt behov for, at alle parter intensiverer deres bestræbelser for at bringe de berørte parter til forhandlingsbordet. DFK bør

ikke være besat af en forkert vej med gentagne atomtests og missilaffyringer, der har resulteret i sanktionsrunder. Samtidig har Republikken Korea (Sydkorea) og USA nu bragt yderligere ved til bålet med de optrappede spændinger, siden de to allierede, der har opretholdt et egenmægtigt pres på atomspørgsmålet på Koreahalvøen, afslørede en strategisk plan for at knuse DFK.«

Foto: Sydkorea og USA afholder ekstensive fælles militærøvelser.

Trump og Putin diskuterer Syrien og Nordkorea; muligt møde

2. maj, 2017 – USA's præsident Donald Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin havde en »forretningsmæssig« telefonsamtale, i dag, hvor de diskuterede, hvordan de skulle promovere diplomatisk fremskridt i både Syrien og Nordkorea.

»Vladimir Putin har opfordret til beherskelse og reduktion af spændingsniveauet« omkring Koreahalvøen, sagde erklæringen fra Kreml, iflg. RT's rapport. »Det aftaltes i fællesskab at arbejde på en diplomatisk løsning, der vil afgøre krisen.«

Med hensyn til Syrien har de to præsidenter besluttet at »aktivere dialogen mellem de to landes udenrigsministeriers chefer [Tillerson og Lavrov], der vil søge forskellige muligheder for at sikre våbenhvileprogrammet, stabilisere og kontrollere det«, lyder erklæringen. »Målet er at skabe baggrunden for, at der kan lanceres en reel fredsproces i Syrien. Dette betyder, at Ruslands og USA's udenrigsministre

ville informere deres ledere om fremskridt i denne henseende.«

Erklæringen fra Det Hvide Hus sagde, at de to ledere aftale, at »alle parter må gøre alt, de kan, for at afslutte volden« i Syrien, og at Trump og Putin også diskuterede samarbejde omkring nedkæmpelse af islamiske kæmpere i hele Mellemøsten. »Det var en meget god samtale og inkluderede diskussionen om sikre zoner, eller deeskaleringszoner, for at opnå vedvarende fred af humanitære og mange andre grunde«, lød det.

Trump og Putin var også for at arrangere et personligt møde omkring tidspunktet for G20-topmødet i Hamborg i juli, iflg. erklæringen fra Kreml.

Denne telefonsamtale, den første, siden man fik Trump til at angribe en syrisk flyvebase på basis af falske efterretninger fra briterne, burde gøre det muligt for Trump at vende tilbage til sin oprindelige plan om at arbejde tæt sammen med Rusland om krigen mod terrorisme.

Trump sætter ind for fred i Asien; New York Times råber på krig

Leder fra LaRouche PAC, 2. maj, 2017 – Det bliver i stigende grad klart, at præsident Trump, sammen med Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, tager skridt til at afslutte krisepunkterne i Eurasien, der havde bragt verden til randen af krig under præsident Obama, og som briterne og deres aktiver desperat har forsøgt at bruge igen i dag for at bryde Trumps samarbejde med Rusland og Kina.

Som en sydkoreansk analytiker sagde i sidste uge, så har Trump en politik for Nordkorea, der er meget tæt på den politik, der føres af de førende kandidater til præsidentskabet i Sydkorea i det forestående valg den 9. maj: hav en større pind, men tilbyd en større gulerod.

Alt imens Trump-administrationen har aktiveret THAAD-missilsystemet i Sydkorea og gennemfører øvelser i området med et hangarskib, B-1 bombefly og atomubåde, erklærer Trump samtidig højlydt for verden, at han samarbejder tæt med præsident Xi, og at han ønsker at forsikre Nordkorea om, at USA ikke truer med »regimeskifte« imod Kim Jong-un-regeringen. Hans udtalelser mandag om, at han ville være villig til at møde Kim Jong-un personligt under passende omstændigheder, er blevet mødt med hysteri i den vestlige presse, og deres respons til Trumps opringning til den filippinske præsident Rodrigo Duterte, hvor han inviterede ham til at besøge Det Hvide Hus, sendte *New York Times* og andre ud i hysteriske krampetrækninger.

Men hvad repræsenterer disse skridt? Koreakrisen blev skabt af Bush- og Obama-administrationerne, der saboterede hver eneste aftale, der blev opnået med Nordkorea, og førte til Obamas vanvittige »strategiske tålmodighed« – altså, en afvisning af at forhandle med Nordkorea, med mindre de gjorde præcis, som de fik besked på, samtidig med, at han opbyggede en massiv militærstyrke og forøgede sanktionerne. Målet var Kina, ikke Nordkorea. Bush og Obama var henrykte over at have et atombevæbnet Nordkorea, som gav en undskyldning for at opbygge en massiv militær ring rundt om Kina og Rusland.

Nu arbejder Trump sammen med Kina. Der er ikke længere grund til at drive Nordkorea til fjendtlige reaktioner med atomvåben. Som udenrigsminister Rex Tillerson sagde i sidste uge, så må vi overbevise Pyongyang om, at vi ikke tilsigter regimeskifte, men blot en fredelig atomafrustning af Koreahalvøen.

Det samme gælder for Filippinerne. Den tidligere filippinske regerings unødvendige provokation af Kina, hvor de sendte spørgsmålet om suverænitet over øerne i det Sydkinesiske Hav til en forudindtaget vestlig domstol, uden kinesisk deltagelse, retfærdiggjorde Obamas deployering af en stærk militærstyrke til området. Med valget af Duterte endte denne krise, og Filippinerne arbejder nu tæt sammen med Kina, og ligeledes med USA. Både Filippinerne og USA befinder sig nu under et fornuftigt lederskab, der afviser galskaben med verdenskrig mellem atommagter.

I dag havde Trump en lang telefonsamtale med præsident Putin, hvor de aftalte at arbejde tæt sammen om udarbejdelse af en fredelig, politisk løsning på brændpunkterne i Nordkorea og Syrien. Dette forfærder briterne, der troede, de med held havde forgiftet Trumps plan om at blive venner med Putin, gennem deres løgne om, at Assad havde brugt kemiske våben, og som fik Trump til at bombe en syrisk flyvebase.

Naturligvis beskriver *New York Times*, Det britiske Imperiums stemme i USA, Xi Jinping og Putin som diktatorer og hævder, at Trump er en tyran, fordi han vil være venner med dem, eller med andre »autoritære diktatorer«, såsom Duterte, Egyptens el-Sisi eller andre, der trodser den britiske imperieopdeling af verden i fjendtlige lejre, og som kun er interesseret i at bekæmpe terrorisme, og ikke andre nationalstater. Dette er i realiteten landene i den Nye Silkevej, der ønsker at arbejde sammen som venner i opbygningen af en verden, der er menneskeheden værdig.

Trump har hidtil endnu ikke meddelt, om han vil deltage i det Internationale Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing den 14. – 15. maj, og hvor ledere fra 100 nationer vil mødes for at diskutere menneskehedens fremtid, baseret på gensidig udvikling, lindring af alvorlig fattigdom (som Kina næsten har opnået), og en verden, der er fri for krig og terrorisme. Som Helga Zepp-LaRouche sagde den 13. april, hvis Trump går frem med at bringe USA ind i den Nye Silkevej, vil han blive husket

som en af de største amerikanske præsidenter. Selve begrebet om Imperium, om en verden, der består af tilhængere af Darwins teorier (den stærkeste overlever) og nationer, der fungerer på samme måde som i dyreverden, hvor man kæmper om fordele på den andens bekostning, kan én gang for alle deponeres i den historiske skraldespand. Menneskeheden kan dernæst gå fremad mod sin sande bestemmelse med at opbygge en retfærdig og fremgangsrig verden, og med fremme af menneskehedens opdagelser i rummet, samt skabe en videnskabelig og kulturel renæssance blandt alle folkeslag.

Astana-forslag om syrisk våbenhvile offentliggjort af Rusland

2017, 1. maj – Med yderligere forhandlinger i Astana, Kasakhstan, der er planlagt til 3.- 4. maj, har Rusland offentliggjort et firepunktsforslag for, hvordan en våbenhvile i Syrien bør foregå. Dokumentet er blevet distribueret til forhandlingsdeltagere, der er i opposition til Syriens regering, som det rapporteres i Sputnik i dag:

1. »Rusland foreslår skabelsen af fire zoner for spændingsreduktion i Syrien: i Idlib-provinsen nord for byen Homs; i det østlige Ghouta; og i det sydlige Syrien«, siger dokumentet. De krigsførende parter ville ikke kunne bruge nogen våben i disse zoner, rapporterer Sputnik. Dokumentet understreger, at det er nødvendigt at skabe betingelser for at drive terrororganisationerne Daesh og Jabhat al-Nusra (begge forbudt i flere lande) ud af deeskaleringszoner, med hjælp fra den syriske

opposition.

2. Rusland foreslår ligeledes »skabelsen af sikkerhedszoner langs alle grænserne til deeskaleringszonerne for at undgå direkte ild mellem siderne i den syriske konflikt«, lyder dokumentet, som Sputnik har set. Sådanne linjer ville kræve kontrolstationer for adgang for civile uden våben og for humanitære leverancer, så vel som også overvågningscentre for at kontrollere våbenhvilereglerne.
3. »Russiske forslag om deeskalering i Syrien indeholder bestemmelser om mulig deployering af garantstater bevæbnede grupper til landet, til overvågning af våbenhvilen, samt skabelsen af en fælles arbejdsgruppe for at udarbejde en detaljeret plan for deeskaleringsgrænser på kort sigt«, citerer Sputnik dokumentet. Det er muligt, at garantstater for våbenhvilen [Rusland, Tyrkiet, Iran] sender bevæbnede grupper ... for overvågning af våbenhvilen ...«
4. Garantstaterne ville være nødsaget til at skabe betingelser i deeskaleringszonerne, hvor de krigsførende parter ville tillade, at flygtninge og internt fordrevne mennesker trygt vender hjem. »Til løsning af logistiske spørgsmål må garantstaterne skabe en fælles arbejdsgruppe til deeskalering, på niveau af udpegede repræsentanter ... Arbejdsgruppen må fremlægge kort med deeskaleringszonegrænser og udarbejde forslag til planer ... så snart som muligt«, lyder det russiske dokument.

Ruslands ambassadører til

Nordkorea og Kina om krisen over Korea

2017, 1. maj – Den russiske ambassadør til Nordkorea, Alexander Matsegora, sagde, efter et møde med den nordkoreanske viceudenrigsminister han Song Ryol den 30. april, til TASS, at han »opfordrede sine koreanske modparter til at udvise tilbageholdenhed og afstå fra handlinger, der kunne optrappe spændingerne i dette område«.

Han Song Ryol mener, at optrapning i Koreahalvøen blev forårsaget af »de amerikansk-sydkoreanske øvelser rettet mod DFK (Demokratiske Folkerepublik Korea) sammen med USA's koncentration af strategiske våben«. Han fortsatte med, at Nordkorea »vil blive ved med at træffe forholdsregler til at styrke de nationale atomafskrækkelsesstyrker for at forsvare landets suverænitet og vitale rettigheder, så vel som fred på halvøen«.

I mellemtiden rapporterede TASS ligeledes, at den russiske ambassadør til Kina Andrei Denisov til reportere den 30. april sagde: »USA's militære pres mod Nordkorea fremprovokerer blot skridt til gengældelse fra Nordkoreas side. Under Trump (-s præsidentskab) har Nordkorea allerede affyret missiler ni gange ...

»Vi opfordrer til, at de allerede eksisterende formater genoptages, først og fremmest sekspartforhandlingerne« om atomafrustning af Koreahalvøen, sagde den russiske ambassadør og understregede, at den kinesiske side siger, der ikke er noget alternativ til dette format. »Blot hvilke initiativer som helst vil ikke fungere, siger kineserne.«

Denisov sagde, at Ruslands og Kinas holdning til de nordkoreanske atomvåben næsten er sammenfaldende med begge landes støtte til FN's Sikkerhedsråds resolutioner, der

på lægger Pyongyang sanktioner. De vil aldrig støtte Nordkoreas missil- og atomprogrammer, da disse udgør en direkte trussel mod sikkerheden og også provokerer USA til at øge forsvarskapaciteter, der »i realiteten har offensivt potentiale«, sagde han. Fornuftige argumenter, som både vi og Kina gentagne gange har fremført, virker ikke nu, men det betyder ikke, at vi ikke bør fortsætte med at overbevise andre«, sagde han.

Kina og Rusland opfordrer indtrængende til diplomatisk løsning på krisen i Nordkorea under debat i FN's Sikkerhedsråd

29. april, 2017 – Gårsdagens diskussion i FN's Sikkerhedsråd af krisen i Korea straffede generelt Nordkorea for dets overtrædelser af FN-resolutioner, men der lød også mange advarsler om faren for, at krisen eskaleres til krig, fra Kina og Rusland, og andre.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi advarede om, at, »hvis spørgsmålet om Halvøen ikke sættes under effektiv kontrol, og i tilfælde af uventede hændelser, er det højst sandsynligt, at situationen vil tage en drastisk drejning til det værre og optrappes ud af kontrol ... Vi må forblive forpligtet til dialogens og forhandlingens vej. Anvendelse af magt løser ikke uoverensstemmelser og vil blot føre til større katastrofer«,

bemærkede Wang.

Den russiske repræsentant, viceudenrigsminister Gennady Gatilo, erklærede, at, »Nordkorea har handlet upassende« ved at overtræde FN's resolutioner, osv. »Samtidig er anvendelsen af militærmagt absolut uacceptabel«, sagde han, »da det er fuldt af katastrofale konsekvenser for Koreahalvøen og hele Nordøstasien«. Hvis man ikke finder en diplomatisk løsning, kunne det føre »til de forfærdeligste konsekvenser«. Gatilov sagde, at »krigerisk retorik sammen med en urimelig opvisning af muskler får alle i verden til at spørge sig selv, om der kommer krig. Det er ingen hemmelighed, at, midt i spændingerne, kunne ethvert tankeløst skridt resultere i forfærdelige konsekvenser«.

FN's generalsekretær Antonio Guterres advarede også om faren for krig: »Jeg er oprørt over risikoen for en militær optrapning i området, inklusive gennem fejlberedning eller misforståelse.«

Efter sammentrædet i FN's Sikkerhedsråd sagde Nordkoreas viceudenrigsminister Kim In Ryong til AP, at ideen om at bruge sanktioner og trusler for at få den Demokratiske Folkerepublik Korea til at opgive sine atomvåben, er »en vild drøm«. D.F.K., sagde han, ville aldrig forhandle deres 'nukes' som en del af »politiske studehandler og økonomiske aftaler«. Han gentog D.F.K.'s stående politik om, at, når USA først stopper sine fjendtlige aktiviteter, »vil alle løsninger være mulige«.

Foto: Ruslands viceudenrigsminister Gennady Gatilov i FN's Sikkerhedsråd: 'Nordkorea har handlet upassende.'

Moskva Sikkerhedskonference – En meget farlig verden

26. april, 2017 – Den VI Moskva Sikkerhedskonference, som varer til og med den 27. april, begyndte i morges med indledende bemærkninger fra den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu og en velkomsthilsen, der blev oplæst, fra præsident Putin. De mange talere præsenterede et skarpt billede af den krisesituation, som menneskeheden står overfor.

Ifølge Forsvarsministeriet deltager flere end 750 gæster, inklusive forsvarsministre, delegationer fra militærafdelinger, eksperter fra 86 lande, så vel som lederskab af FN, OSCE, SCO, CIS og ICRC.

I sine indledende bemærkninger sagde Shoigu, at, alt imens der er en udbredt diskussion om terrorisme, så har man ikke etableret koordineringen af terrorismebekæmpelse, og nødvendige beslutninger for at udrydde det er ikke blevet truffet. Af denne grund, sagde han, vokser flygtningestrømmene, og oprørere strømmer med dem, med en henvisning til terrorhandlinger i hele Europa. Han henviste til de manglende resultater i stabiliseringen af Libyen, hvor national statsdannelse er blevet ødelagt af kollektive indsatser fra Vesten.

Med hensyn til Syrien sagde Shoigu: »Vi anser missilangrebet for at være en åbenlys overtrædelse af Folkeretten. Desuden udgjorde Washingtons handling en livsfare for vores militære personel, der har bekæmpet terrorisme i Syrien. I lyset af sådanne handlinger har vi truffet yderligere forholdsregler for at sikre vore styrkers sikkerhed«, sagde han. Men, fortsatte Shoigu, hvis USA er seriøs mht. at eliminere ISIS, »er vi rede til at støtte deres indsats«, og tilføjede, at det »kun er muligt at ødelægge IS i Syrien gennem alle interesserede landes fælles handlinger«.

Udenrigsminister Sergei Lavrov tilføjede, at angrebet »forværrer de nuværende problemer og udskyder udsigterne til at etablere en bred anti-terrorismefront«, og han sammenlignede den aktuelle situation med de falske efterretninger i 2003 mht. Irak, der førte til landets ødelæggelse og fremkomsten af ISIS, idet han tilføjede, at der nu finder »lignende uforsigtige skridt« sted.

Russerne gentog deres krav om en fuld efterforskning af anklagerne om kemiske våben i Syrien.

Lavrov advarede også om, at deployeringen af USA/NATO missilforsvarssystemer rent faktisk kunne sænke tærsklen for atomkrig: »Antimissil-paraplyen kunne øge illusionen om usårlighed og straffrihed, og føre til fristelsen af at tage ensidige skridt i løsningen af globale og regionale problemer, inklusive reduktion af tærsklen for anvendelse af atomvåben.«

Om Ukraine sagde Lavrov: »Det er desværre krigspartiet, der hersker i Kiev: bevæbnede provokationer fortsætter på kontaktlinjen, hvilket bevises af rapporterne fra OSCE Særlige Overvågningsmission. Blokaden af Donbass forårsager ikke alene skade på denne region, men også på hele Ukraine.«

Om Korea sagde Lavrov: »Vi er enige i det globale samfunds konsoliderede position om Nordkoreas politik; der er imidlertid ingen tvivl om, at planer om anvendelse af militærmagt, som begynder at komme frem, er fulde af katastrofale konsekvenser for Koreahalvøen og hele Nordøstasien.«

Rusland genopretter amerikansk-russisk memorandum om flyvesikkerhed over Syrien; den varme linje er slået til

25. april, 2017 – Rusland har genoprettet de-konfliktings-memorandaet for flyvesikkerhed, på anmodning fra den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson, som han fremlagde dagen efter sit besøg i Moskva den 13. april, siger en kilde fra udenrigsministeriet til *Izvestia*, rapporterer Sputnik International.

»Memorandaet blev underskrevet i oktober 2015, kort tid efter Rusland indledte sin kontraterror-kampagne over Syrien, på anmodning af Damaskus. Den amerikanskledede koalition havde på det tidspunkt tilbragt et år med at angribe terroristmål i Syrien, uden godkendelse fra landets regering.

Memorandaet fastsætter specifikke instruktioner for piloter, som er med til, at hændelser i luften undgås og sikrer flyvesikkerheden midt i de to, parallelle kampagner. En 24-timers kommunikationskanal blev ligeledes åbnet mellem de to landes militærpersonel.«

RADIO SCHILLER den 24. april

2017:

Valget i Frankrig: Jacques Cheminade var fornuftens stemme

Med formand Tom Gillesberg

Lavrov og Tillerson taler i telefon om Syrien og russisk-amerikanske relationer

22. april, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson havde fredag en telefonsamtale, sagde det Russiske Udenrigsministerium i en pressemeddelelse.

»Under diskussionen af internationale problemer udtrykte Lavrov beklagelse over USA's opposition til Ruslands initiativ i Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben [OPCW] om at sende inspektører af sted til Syrien for at verificere rapporterne om anvendelsen af sarin-nervegas i byen Khan Sheikhoun den 4. april, og tilstedeværelsen af giftkemikalier på Shairat-flybasen«, sagde ministeriet. »Lavrov og Tillerson aftalte at udstede instruktioner til overvejelse af muligheden for at organisere en uafhængig undersøgelse af hændelsen, i OPCW's regi.«

De drøftede også de bilaterale relationer, hvor Lavrov bragte spørgsmålet om Ruslands krav om »at vende tilbage til Ruslands diplomatiske ejendomme i USA, som Obama-administrationen ulovligt konfiskerede«, op.

»Lavrov og Tillerson aftale også at kickstarte arbejdet i en fælles ekspertgruppe på viceudenrigsministerniveau for at sondere, på hvilke måder, man kunne fjerne generende elementer i de bilaterale relationer«, sagde rapporten.

Fungerende talsperson for Udenrigsministeriet Mark Toner sagde i en erklæring, at telefondiskussionen var en »opfølgende diskussion til de bilaterale spørgsmål, der blev drøftet under [udenrigsminister Tillersons] besøg i Moskva, den 11.-12. april.

De to udenrigsministre diskutererede flere andre spørgsmål, inklusive OPCW-undersøgelsen af Syriens anvendelse af kemiske våben den 4. april. USA's udenrigsminister gentog sin støtte til OPCW's eksisterende undersøgelsesmekanisme«, lød erklæringen – dvs., ikke nødvendigt at sende nogen til åstedet, blot acceptere briternes ord.

Foto: Ruslands og USA's udenrigsministre, hhv. Sergei Lavrov (venstre) og Rex Tillerson, under sidstnævntes besøg i Moskva den 11. – 12. april, 2017.

**Kinas og Ruslands
udenrigsministre mødes i**

Astana

21. april, 2017 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, der talte i Astana, Kasakhstan, ved Organisationen for Samarbejde om Sikkerhed (SCO), hvor han holdt møde med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, sagde, at Kina var rede til at samarbejde med Rusland for at løse internationale brændpunkter.

»Vi er rede til, sammen med vore russiske partnere, at styrke det strategiske samarbejde for at gøre bestræbelser for at etablere international stabilitet, for politisk at regulere situationerne i 'brændpunkterne'«, sagde Wang.

Wang bemærkede også, at Beijing havde stemt for Ruslands forslag ved Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) om at efterforske den rapporterede anvendelse af kemiske våben i Idlib.

»Samtidig tog vi også den kendsgerning i betragtning, at vi også forsvarer standpunktet om fredelig afgørelse gennem dialog i FN's Sikkerhedsråd med hensyn til Nordkoreas missilaffyring«, sagde han, iflg. TASS.

Med hensyn til den syriske situation sagde Lavrov, at afvisningen af den russiskstøttede plan om en efterforskning af det angivelige kemiske angreb i Syrien og forsøg på at anklage Damaskus-regeringen for at bruge kemiske våben, synes at være et forsøg på at skifte over til ideen om regimeskifte i landet.

»I går blev vores fælles forslag om, at eksperter fra Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) bør besøge stedet for den angivelige hændelse med brug af kemiske våben, blokeret af vestlige delegationer uden nogen klare forklaringer«, sagde Lavrov. Dette viste »en komplet fejlslutning i holdningen hos vore vestlige kolleger«, som rent faktisk forhindrer OPCW i at sende deres inspektører til

åstedet og til Shayrat-lufthavnen i provinsen Homs, der angiveligt skulle have været kilden til det kemiske angreb, sagde Lavrov.

»Jeg mener, at dette er en meget alvorlig situation, for det er nu indlysende, at den falske information om den syriske regerings anvendelse af kemiske våben, bruges til at droppe implementeringen af resolution 2254, der fastslår bestemmelser om en politisk løsning, og i stedet skifte over til den gamle idé om regimeskifte. Jeg er sikker på, at vi må forhindre dette«, sagde Lavrov.

Lavrov sagde, at Rusland stiller spørgsmålstejn ved den påstand, nedlagt af Storbritannien, Frankrig og OPCW, at prøvernes oprindelse bekræfter anvendelsen af kemiske våben. »Jeg mener, at dette kommer meget tæt på en situation, hvor denne organisation vil bringe sig selv i miskredit. Hvis der er nogen, der ønsker at bidrage til dette, må sådanne bestræbelser standses«, understregede Lavrov.

Men hensyn til Iran sagde Lavrov, at Moskva håber, at processen med Irans medlemskab af Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) vil blive lanceret i juni.

»Den næste på listen, har mange sagt i dag, er Iran, der, som I ved, har afgjort spørgsmålene i relation til Sikkerhedsrådets sanktioner. Det lever nu fuldt ud op til kriterierne for et SCO-medlemsskab«, sagde Lavrov. »Vi håber, at statsoverhovederne i Astana i juni måned vil overveje spørgsmålet om, hvordan processen med at inkludere Iran som fuldt medlem, kan lanceres.«

POLITISK ORIENTERING 20. april 2017: Nordkorea, Syrien: Briterne vil have Trump i krig for at skabe splid med Rusland og Kina

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Rusland lytter til Trump, ikke McMaster

18. april, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov vil hellere lytte til USA's præsident Trump end USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Herbert McMaster. Under en fælles pressekonference med den singalesiske udenrigsminister, svarede Lavrov på et spørgsmål om McMasters udtalelse om, at tiden var inde til at have »barske diskussioner med Rusland« om dets skridt i Syrien. Lavrov svarede, at Rusland stoler på præsidentens ord, ikke hans rådgivers.

Ifølge udskriftet fra udenrigsministeriet sagde Lavrov: »Dette

er et komplekst spørgsmål. Jeg har intet ønske om at kommentere ubegrundede anklager imod Rusland. Først handlede de om Ukraine, og nu er fokus skiftet til Syrien. Jeg har set medierapporter om, at amerikanske eller britiske regeringsfolk siger, at de kunne samarbejde med Rusland, hvis det [artede sig] i Ukraine, og Syrien, og nu skal Koreahalvøen føjes til listen. Det ser ud, som om vi skal gøre noget for nogen på den Koreanske Halvø også, selv om vi ikke skabte det kaos, der hersker dér.

ISIS, og før det, al-Qaeda og Jabhat al-Nusra, er afkom af opportunistiske projekter, som involverede vore vestlige partnere, primært mange amerikanske administrationer, der begyndte med at støtte mujahedin i Afghanistan og rose dem som frihedskæmpere, og fortsatte denne politik i Irak og Libyen. Og nu, hvor disse lande er ødelagte, ser det ud til, at vi skal betale for konsekvenserne.

Det er ikke sådan, partnere handler. Denne fremgangsmåde er ikke acceptabel for os. Vi vil ikke lytte til, hvad præsident Trumps rådgiver har sagt, men derimod til, hvad præsident Trump selv har sagt, nemlig, at han er optimistisk, når det drejer sig om at forbedre relationerne med Rusland. Vi er rede til dette.«

Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov: Rusland lytter til præsident Trump, ikke hans rådgiver.

**Rusland tilskynder fortsat
til forsigtighed over**

Koreahalvøen

18. april, 2017 – Rusland tilskynder fortsat til maksimal forsigtighed over begivenheder omkring Koreahalvøen. Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, opfordrede alle lande til at undgå provokationer, efter kommentarer fra den amerikanske vicepræsident Mike Pence under dennes besøg i Seoul, hvor det aftaltes at deployere amerikanske THAAD anti-missilbatteriet til Sydkorea så snart som muligt.

»Vores standpunkt er velkendt og vedvarende. Vi opfordrer alle sider til at udvise tilbageholdenhed og opfordrer alle lande til at undgå enhver handling, der kunne kvalificere som en provokation. Og vi står for fortsatte, koordinerede, internationale bestræbelser inden for eksisterende rammer for at afgøre det nordkoreanske problem«, sagde Kremls talsmand, rapporterede TASS i går.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov advarede også USA mod at gribe til ensidig handling. Ifølge en rapport af TASS, kommenterede Lavrov Pences udtalelse med, at »æraen med strategisk tålmodighed er forbi« og bemærkede, at, »hvis den amerikanske vicepræsident mente, at Washington ensidigt kunne bruge militærmagt, så er det en risikabel vej at gå«.

»Jeg kan ikke sige, at Obamas præsidentskab var 'en æra med strategisk tålmodighed', fordi USA tog ret hårde skridt imod Nordkorea for at hæmme udviklingen af industrier, der er vigtige for missil- og atomvåbenprogrammer«, sagde den russiske udenrigsminister. »Men FN's Sikkerhedsråd gennemtvang også temmelig strenge sanktioner og fordømte ved mange lejligheder Pyongyangs aktiviteter.«

Lavrov fortsatte med at sige, at »vi finder Pyongyangs dristige missilaffyringer uacceptable, da de overtræder FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Men det betyder ikke, at andre kan overtræde folkeretten som respons og anvende militærmagt.

Jeg håber, at der ikke kommer flere ensidige handlinger som den, vi netop har set i Syrien, og at USA vil forfølge den kurs, som præsident Trump har bebudet under sin valgkampagne.«

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

NYHEDSORIENTERING, APRIL 2017: VI MÅ BRYDE TRUMP OG VERDEN FRI AF BRITERNES LØGNE!

Denne nyhedsorientering er en redigeret udgave af en briefing, Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg gav den 10. april om situationen, vi står i efter det dramatiske kursskifte den 6. april, hvor Donald Trump blev overtalt til at sende Tomahawk-missiler imod en syrisk luftbase. Talen kan ses og høres på www.schillerinstitut.dk. Udover at sabotere et samarbejde mellem USA og Rusland bliver angrebet på Syrien også brugt til at tale en militærkonfrontation mellem USA og Nordkorea op. Hvis Trump skulle lade sig besnakke til noget så tåbeligt, vil det få endnu mere katastrofale konsekvenser (se side 3). Som en modpol til dette britisk anførte pres for konfrontation og krig afholdt Schiller Instituttet, bl.a. sammen med kinesiske og russiske repræsentanter, en konference i New York den 13.-14. april, der præsenterede det utroligt store potentiale Kinas Bælt- og Vej-Initiativ udgør, særligt hvis USA og Europa ville gå med (se midtersiderne).

Briterne erklærer, at aggressionskrig ikke er ulovligt i Storbritannien

Leder fra LaRouche PAC, 17. april, 2017 – Briterne har åbent erklæret, at aggressionskrig muligvis nok er ulovligt under folkeretten – men ikke i Det forenede Kongerige! Londonavisen *The Guardian* rapporterer i dag, at, i en sag, som er blevet anlagt mod Tony Blair af ofre for Blairs ulovlige Irakkrig, med anklager om, at Blair med overlæg løj om, at Saddam Hussein skulle være i besiddelse af masseødelæggelsesvåben og dernæst lancerede en aggressionskrig mod en nation, der på ingen måde truede UK, har Jeremy Wright (Queen's Council; Dronningens advokat) interveneret for at afvise sagen. Hans argument: Blair har immunitet over for sagsanlæg og, hvad der er højst utroligt, at en aggressionskrig ikke er en forbrydelse under britisk lov. Der har vi det, sort på hvidt.

Så sent som i går hævdede Londonavisen *Sunday Times*, at den talte for den amerikanske regering (fra »unavngivne kilder« i det amerikanske militær), der sagde, at præsident Trump står for at lancere et førsteangreb i en aggressionskrig imod Nordkorea, med fantasien om, at et sådant angreb kunne ødelægge hele Nordkoreas atomvåbenkapacitet. Ethvert fornuftigt tænkende menneske ved, at et angreb mod Nordkorea ville udløse en krig, der ikke alene ville udløse terror i hele Asien, men som også med sikkerhed ville fremprovokere et globalt atomholocaust. Faktisk sagde Trump selv, og hans nationale sikkerhedsrådgiver general McMaster, i søndags, at pres mod Nordkorea ville gå lige til grænsen af, men uden,

militær aktion.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Vladimir Putin, i et samarbejde med Kina og potentielt set med USA under præsident Trump, som den nødvendige topperson, eller øverstkommanderende, der kan skabe realiseringen af en løsning på krisen i Korea. Faktisk har Putin i løbet af det seneste årti skabt podekrystallen til en løsning, med etableringen af en ny havnefacilitet i Nordkoreas nordøstlige Rason-region, og med udskibning af russisk kul fra denne havn og til Sydkorea, i ledtog med både private og statsejede selskaber i Sydkorea (Hyundai Marine, det statslige stålselskab POSCO, og det statsejede jernbaneselskab KORAIL). Dette samarbejde om fælles udvikling, mellem alle regionens lande, udgør den nødvendige forudsætning for at løse den politiske og strategiske krise på den Koreanske Halvø og for at føre til en eventuel genforening. Den nyligt afsatte, tidligere præsident for Sydkorea, Park Geun-hye, havde, ved at kapitulere til Obamas fremstød for militær konfrontation med Kina, lukket alle konstruktive politikker mellem Seoul og nordkoreanerne ned samtidig med også at indvilge i den særdeles provokerende deployering af amerikanske THAAD-missiler i Sydkorea – en alvorlig destabilisering af magtbalancen, og en provokation imod både Kina og Rusland.

Tilbage i 1992 spillede Lyndon LaRouche, under præsident Kim Dae-jung, en afgørende rolle med skridt til løsning af den betændte Koreakrise, hvor hegnet til den demilitariserede zone den 8. september, 2002, blev åbnet, og genopbygningen af jernbaneforbindelser mellem Nord- og Sydkorea blev genoprettet. LaRouche var ophavsmand til konceptet med en »Ny Silkevej« i 1992, med byggeri af højhastigheds-jernbaneforbindelser »fra Pusan til Rotterdam«. Præsident Kim vedtog konceptet og kaldte den koreanske jernbaneplan for »Jernsilkevejen« og sagde: »Når den Trans-koreanske Jernbane er opkoblet til den Trans-kinesiske eller den Transsibiriske Jernbane, kunne et tog fra London nå frem til Seoul og Pusan

via Paris, Østeuropa, Centralasien og Sibirien eller Kina.«

Men det var George W. Bush' og Dick Cheneys æra, og de rykkede frem for at knuse ethvert samarbejde mellem Nord- og Sydkorea ved falsk at erklære, at Nordkorea i hemmelighed byggede atomvåben. Inspektører fra Det Internationale Atomenergiagentur, IAEA, blev dernæst tvunget til at rejse, og Nordkorea påbegyndte rent faktisk et atomvåbenprogram i en grad, hvor de nu har produceret 10-20 atombomber. Efter at have forstået, hvad det var, Bush og Cheney gjorde mod Irak, og hvad Obama gjorde mod Libyen, hvor disse to nationer frivilligt opgav deres atomvåbenprogram for blot at blive bombet tilbage til stenalderen, er der nul chance for, at Nordkorea vil opgive sit atomvåbenprogram, med mindre USA også indvilger i at afslutte sine trusler om militærangreb og »regimeskifte«.

Vil Trump adlyde ordrer fra London, eller vil han leve op til sine kampagneløfter om at være venner med både Rusland og Kina for at gøre en ende på Det britiske Imperiums opdeling af verden i krigsførende fraktioner, især Øst vs. Vest? Der eksisterer nu et potentiale for at realisere LaRouches krav om et nyt paradigme, baseret på udvikling af alle nationer, gennem den Nye Silkevej.

Dette afhænger tungt af det amerikanske folks, og deres ledes, evne til at identificere den britiske imperiehånd, der driver en kile ind mellem USA og dets naturlige partnere i Rusland og Kina, dette britiske imperium, der endda er villig til at fremprovokere en global atomkrig. Civilisationen afhænger nu, i dette historiske vendepunkt, af sandhed og fornuft. Som en plakat ved et møde i LaRouche Political Action Committee (LPAC) i Manhattan søndag, lød: »Få Trump tilbage på skinnerne – Maglev (svævetog), ikke krig.«

Foto: Daværende britiske premierminister Tony Blair taler for tænketanken Center for American Progress, 2009. (Photo: Center for American Progress CC-SA)

Rusland kræver svar fra briterne om kemisk prøve fra Idlib

– taget af briterne alene!

17. april, 2017 – Den russiske udenrigsminister talte i dag offentligt imod UK's FN-ambassadør Matthew Rycrofts erklæring i FN's Sikkerhedsråd om, at prøver fra det angivelige kemiske angreb i Syriens Idlib-provins den 4. april, var sarin.

Lavrov sagde: »Der er et interessant sammenfald – briterne leder missionen for at finde fakta, de har ikke fortalt nogen, hvad denne mission foretager sig, men efterforskerne fra UK har allerede undersøgt prøverne. Jeg tror, vi skal indgive en anmodning om at se, hvad der sker i dag«, sagde Lavrov under en pressekonference.

Lavrov påpegede også, at to af afdelingerne, der finder fakta, af Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW), ledes af statsborgere fra UK, hvilket »i realiteten ikke overholder principperne for internationale organisationer, der forudser, at alle organisationernes struktur skal være så afbalanceret som muligt«.

»Vi vil ikke lade bestræbelser, der er gjort for den politiske afgørelse af den Syriske Arabiske Republik, blive undermineret«, insisterede Lavrov.

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

Luk det Britiske System ned for at stoppe krigspartiet!

Leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Flertallet af verdens nationer og folk befinder sig i en tilstand af chok, og frygt, over, at præsident Trumps nylige 180 graders kovending – fra hans afvisning af regimeskifte og en forpligtelse til at arbejde sammen med Rusland og Kina for fred og udvikling, og til et kriminelt og uberettiget militærangreb mod Syrien og en trussel om et førsteangreb mod Nordkorea – kunne fremprovokere en global atomkrig praktisk talt hvornår, det skal være. Denne frygt er fuldt ud berettiget, men for at forhindre en sådan eksistentiel katastrofe for menneskeheden, må de langt om længe komme overens med den kendsgerning, som Lyndon LaRouche længe har identificeret, at kilden til denne krise er Det britiske Imperium og Det britiske System.

Ikke alene pralede Londonavisen *Guardian* den 13. april med, at Storbritanniens GCHQ (UK's modsvar til NSA) som de første adviserede amerikansk efterretning om de såkaldte mistænkelige kontakter mellem personel fra Trumps kampagne og russere, som dømtes til at være »mistænkte efterretningsagenter« – som om kontakt med russere var noget dårligt. De klagede også åbenlyst over, at USA ved lov var forhindret i at udspionere sine egne borgere – så briterne måtte gøre det for dem.

Via deres indflydelse over politiske netværk og medienetværk i USA, og deres primære aktiv, George Soros, brugte briterne et komplet forfalsket dossier, fabrikeret af »tidligere« MI6-agent, Christopher Steele, til at skabe en bevægelse for en 'farvet revolution' imod Trump-præsidentskabet, over angivelige bånd til russerne.

Ved dernæst at bruge falske efterretningsrapporter fra deres terroristtilknyttede Hvide Hjelme-aktiver i Syrien, omgav briterne dernæst Trump med den løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben imod sin egen befolkning – en absurditet, eftersom det ikke tjente noget militært formål, og den syriske regering allerede var i færd med at vinde krigen mod ISIS og al-Qaeda-terrorister, med russisk hjælp. Husk, at det var Tony Blair, der leverede de falske efterretninger om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben og således trak G.W. Bush ind i krigen med Irak – som udløste det nuværende terrorhelvede og masseflygtninge over Middelhavet.

Denne britiske medskyldighed blev offentliggjort den 12. april i FN's Sikkerhedsråd, da den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, vendte sig direkte mod den britiske FN-ambassadør, Matthew Rycroft, som netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien (og som tidligere havde været en af Tony Blairs assistenter, da briterne lancerede den kriminelle krig mod Irak). Safronkov identificerede korrekt det britiske motiv for deres løgne og krigsmageri: »I er bange for, at vi kunne samarbejde med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten.«

Dette er præcist briternes formål. Briterne har brugt USA som deres dumme kæmpe til at udkæmpe deres kolonikrige, lige siden mordet på John F. Kennedy – fra Vietnam til Irak til Libyen og Syrien, og nu, måske Nordkorea, hvilket ville bringe hele Asien, og verden, ind i et atomart holocaust. Briterne er villige til at risikere en global atomkrig for at forhindre USA i at bryde imperieopdelingen af verden i Øst og Vest i gensidig konflikt, i at forene hele verden bag gensidig fred og udvikling, og i at gøre en ende på imperium, én gang for alle.

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet demonstrerede vejen ud af denne katastrofe i Manhattan, den 13.-14. april, med en konference, der havde titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og overensstemmende

ideer i kinesisk og vestlig filosofi«. Førende kinesiske og russiske diplomater og erhvervs- og andre ledere talte på konferencen og fremlagde det presserende nødvendige i, at præsident Trump går sammen med Kina og Rusland i de Nye Silkevejs-projekter, som nu bringer win-win-udvikling, snarere end krig, til alle dele af verden. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, talte både om, at det hastede med dette samarbejde som den nødvendige politik for at afværge krig, men også om nødvendigheden af at bringe alle storslåede nationers kulturelle traditioner – og især traditionerne i Kinas Konfucius-kultur og Vestens Renæssancekultur – ind i en harmoni, som grundlaget for at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Dette kræver, langt om længe, fuldførelsen af den Amerikanske Revolution imod det Britiske Imperiesystem, hvor dette onde system knuses i USA, og i hele verden, nu, før det lykkes dem at lancere en krig, som ville betyde den omgående afslutning af civilisationen, som vi kender den.

Enhver borger, enhver nation, må handle på baggrund af deres sande menneskelighed på dette, civilisationens krisetidspunkt, og gå sammen med LaRouche-bevægelsen og andre ligesindede borgere i verden, for at knuse det britiske system og virkeliggøre et nyt paradigme, der repræsenteres af den Nye Silkevejsproces for fred gennem udvikling.

Foto: MOAB: Massive Ordnance Air Blast bomb.

Petr Ilichev, chargé

d'affaires ved Ruslands permanente mission til FN, taler ved Schiller Institutets New York-konference, 13. april 2017

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Konferencier Dennis Speed: Jeg vil gerne introducere vores sidste taler. Vi er alle klar over en særlig omstændighed, der er brudt ud, og de af os, der er virkelige amerikanske patrioter, indser, at en stor uretfærdighed er blevet begået. Vi er påtvunget denne uretfærdighed, og vi er glade for at have den næste taler her, med os: Her er hr. Petr Ilichev, chargé d'affaires ved den Russiske Føderations permanente mission til FN. [Stående klapsalver].

Petr Ilichev: Mange tak, mange tak kolleger for en meget varm velkomst, og jeg er taknemmelig over for madame LaRouche for at arrangere jeres konference, som er meget relevant for det, vi diskuterer. Jeg undskylder, at jeg kommer for sent, men vi havde to møder i dag i Sikkerhedsrådet, to vigtige spørgsmål,

der ligger langt væk, men som beviser, at vi lever i en globaliseret verden, og denne globaliserede verden bevæger sig i to retninger. Undertiden har vi meget anstændige, meget gode konsekvenser af globalisering, og undertiden har vi negative virkninger. I dag diskuterede vi Haiti, det ser mere eller mindre ud til at være i en positiv retning: men igen, det, som præsidenten netop har sagt, at massemigration af mennesker skaber flere problemer, men med en politisk [gave?] eller med en geo-kollektivistisk opmærksomhed kan vi forsøge at vende dette negative fænomen til en fordel, både for værtssamfundene, men også for de mennesker, der rejser.

Det andet spørgsmål, vi diskuterede, var Somalia og Eritrea, og I kan også forestille jer, at dette er et meget vigtigt spørgsmål, ikke kun pga. somaliernes skæbne, hvor de i mere end 25 år er blevet berøvet et statskab, virkelig at have en nation. Men de har overlevet, og desværre er deres beliggenhed i en sådan strategisk position, som alle udnytter – vestlige magter, forbrydere, al-Shabab-terrorister, men nu er der en klar forbindelse til Islamisk Stat, men der er også pirateri.

Vi ser, at denne globaliserede verden også fordrer en globaliseret reaktion, et globaliseret svar.

Men for at vende tilbage til denne konferences tema, vil jeg gerne sige, at international, økonomisk udvikling og internationalt, økonomisk samarbejde nu om dage i høj grad er en drivkraft i den verden, vi lever i. Det ville være korrekt at sige, at et af målene for hvert land er at udvikle forskellige økonomiske, videnskabelige, teknologiske bånd, ikke kun mellem de individuelle lande, men også mellem grupper af lande, og disse bånd, dette samarbejde, bør baseres på principperne om uafhængighed, ligestilling, gensidig respekt for hinandens interesser; hvert land har sit eget strategiske projekt, og vi er stolte af det initiativ, som vore kinesiske kolleger har fremsat. Det er deres politik at genoplive den historiske Silkevej, og etableringen af to korridorer, en over land og en over havet, vil forbinde Asien via Centralasien,

via Mellemosten, og ind i Europa. Dette Ét bælt, én Vej-initiativ er et meget lovende projekt, der vil styrke økonomisk samarbejde, men også få en meget positiv indvirkning på den geostrategiske situation i dette område.

Men herudover har mit land, Rusland, været i gang med at udvikle relationer med lande i det Asiatiske Stillehavsområde. Vores strategiske partner er selvfølgelig Kina: Vi er i færd med at udvikle vore særlige relationer med Folkerepublikken Kina. Kina er vores største, økonomiske handelspartner; det er vores nabo. Vi har fælles interesser, ikke kun inden for økonomisk politik, men også inden for andre, humanitære spørgsmål, såsom sundhed, kulturel udveksling, og vi forsøger at komplementere hinanden, både i politiske og økonomiske dimensioner.

Faktisk er det samarbejde, vi har med Kina, et samarbejde omkring et strategisk partnerskab. Sluttelig nåede vores økonomiske samarbejde et meget højt niveau; vores indbyrdes handel nåede op på \$40 mia.; planerne er, at det skal komme op på \$0 mia., og vi er godt på vej. Dette strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina er ikke kun i den politiske sfære; vi er naturligvis to permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, og vi samarbejder meget tæt i denne ophøjede organisation. Men vi har også andre organisationer, hvor vi forsøger at samarbejde; først og fremmest Shanghai Samarbejdsorganisationen, men også andre, som ASEM, som BRIKS. Rusland forsøger at fremme harmoniseringen af økonomiske arrangementer, som eksisterer, og denne harmonisering bør finde sted på baggrund af principper om gennemsækelighed og respekt for hinandens interesser. Fra vores side forsøger vi at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), og vi anvender disse principper på dette økonomiske arrangement. Det, vi forsøger at gøre, er ikke blot at skabe denne nye union, men også at udvide dens bånd, udvide dens samarbejde med andre økonomiske enheder, som eksisterer, og vi mener, at det er en god mulighed, at vi forsøger at sammenflette

privilegier, fordele, som den Eurasiske Økonomiske Union giver, med dette initiativ for Ét Bælt, én Vej, som kineserne forsøger at gennemføre. Vi forsøger i realiteten at fremme et udvidet, eurasiske partnerskab, således, at andre omdrejningspunkter, andre centre i det eurasiske integrationsområde, kunne bringes sammen.

Vi er begyndt at gennemføre denne udvidede dagsorden. Vi har indgået en aftale med Vietnam, mellem den Eurasiske Økonomiske Union og Vietnam, i et frihandelsområde. Nu forhandler vi med Kina. Så hvis det er rigtigt at alliere dette initiativ for Ét Bælt, én Vej med den Eurasiske Økonomiske Union, så ville dette være en enorm tilskyndelse til skabelse af, ikke alene eurasiske, økonomisk handel, men et rum, der vil fremme frie relationer for gensidig forståelse inden for dette store, store rum, som vi har. Vi arbejder ikke alene med Kina og med Vietnam, men Indien er imødekommende, Pakistan; alle stater, som er med i Fællesskabet af Uafhængige Stater (SNG; på engelsk CIS).

Præsident Putin har sagt, at han vil deltage i topmødet om Ét Bælt, én Vej, som afholdes i Kina i maj måned. I dag mødtes han med Kinas Statsråds vicepremierminister og lovede, at han ville deltage og lovede at være meget opmærksom på og se meget favorabelt på dette udviklingsperspektiv.

Så vi ser frem til en strålende fremtid med Ét Bælt, én Vej, og vi mener, at jeres initiativ er meget relevant, og vi forsøger med vores diskussion at promovere det.

Mange Tak. [applaus]

Dennis Speed: Eftersom vi indser, at repræsentanten fra Rusland først nu har været i stand til at komme, vil jeg benytte det privilegium at stille ham et spørgsmål, som jeg mener, er vigtigt for hele forsamlingen.

Sir, vi er her mennesker, der mobiliserer for en meget specifik vision af verden, og De har refereret til det. Deres

nation har naturligvis ikke været i stand til at tale direkte til det amerikanske folk. De har talt i FN, De taler med diplomater og andre. Men her er der et bredt udvalg af det amerikanske folk, der er folk her fra mange forskellige dele af landet. Og siden De nu har en mulighed, vil jeg gerne spørge Dem, om De kan tale til, De ser her en repræsentation af det amerikanske folk, og give dem et budskab med hensyn til, hvad De mener, de bør vide om Rusland, og hvad De mener, de bør have tillid til, skal vi sige med hensyn til Ruslands hensigt over for det amerikanske folk, hvad ville De sige?

Ilichev: Tak. Tak for dette meget vanskelige spørgsmål [latter], men jeg vil sige, at, vi bør ikke være bange for hinanden. Vi bør tale med hinanden. Det er meget vigtigt, og udenrigsminister Tillersons forhandlinger i går, både med minister Lavrov og præsident Putin, beviste, at to stormagter, to af de mest magtfulde atommagter, vinder mere, når vi taler sammen, men ikke, når vi reagerer og forsøger at opbygge alliancer og mod-alliancer imod hinanden.

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Jeg ved ikke, om jeg har besvaret Deres spørgsmål, men jeg vil være mere end villig til at udvikle dette mere med andre. Tak.

Speed: Tak. [applaus]

Foto: Den russiske chargé d'affaires Petr Ilichev, i FN.